

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120213028
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5120213028.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore navrhovateľky: P. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. D. XXXX/XX, XXX XX M. - J., zastúpená JUDr. Marekom Glembom, advokátom so sídlom Mýtna 50, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 42 353 963, proti odporcovi: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 7C/97/2020-53 zo dňa 15. januára 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 7C/97/2020-53 zo dňa 15. januára 2021 mení tak, že nariaďuje na čas do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

Odporca je povinný zdržať sa začatia a pokračovania v realizácii výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou vo vzťahu

- k bytu č. XX nachádzajúcemu sa na X. p. v bytovom dome súp. č. XXXX, orientačné č. X., na pozemku parcela KN-C č. 1247 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 360 m², ku ktorému prislúcha spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a pozemku o veľkosti 3770/321383, zapísané na LV č. XXXX, k. ú. D., obec U. - J. D., okres U. Z.,
- k rodinnému domu súp. č. XXXX, nachádzajúcemu sa na parcele p. č. 2648, druh stavby rodinný dom a k pozemku p. č. 2648, parcela registra C KN, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, o výmere 84 m², to všetko zapísané na LV č. XXX, k. ú. J., obec M., okres M.,
- k pozemku p. č. 2646/2, parcela registra C KN, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, o výmere 1132 m², zapísané na LV č. XXX, k. ú. J., obec M., okres M., s výnimkou výkonu záložného práva na uspokojenie jeho pohľadávky s príslušenstvom v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, vzniknutého navrhovateľke plnením odporcu podľa úverovej zmluvy č. 07/301/12 uzavretej dňa 19. júla 2012 medzi odporcom ako bankou a navrhovateľkou ako klientom.

Vo zvyšnom rozsahu návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

Ukladá navrhovateľke, aby do 30 dní od doručenia tohto uznesenia podala na súde proti odporcovi žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. 07/301/12 uzavretej dňa 19. júla 2012 medzi odporcom ako bankou a navrhovateľkou ako klientom.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Žilina (ďalej „sud prvej inštancie“) uložil odporcovi povinnosť zdržať sa začatia a pokračovania v realizácii výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou vo vzťahu - k bytu č. XX nachádzajúcemu sa na X. p. v bytovom dome s. č. XXXX, orientačné č. X, na pozemku p. č.

1247, parcela registra C KN, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, o výmere 360 m², ku ktorému prislúcha spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a pozemku vo výške 3770/321383, zapísané na LV č. XXXX, k. ú. D., obec U. J. D., okres U. Z.,

- k rodinnému domu s. č. XXXX, nachádzajúcemu sa na parcele p. č. 2648, druh stavby rodinný dom a k pozemku p. č. 2648, parcela registra C KN, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere 84 m², to všetko zapísané na LV č. XXX, k. ú. J., obec M., okres M., - k pozemku p. č. 2646/2, parcela registra C KN, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere 1132 m², zapísané na LV č. XXX, k. ú. J., obec M., okres M., a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (prvá veta výroku). Súčasne poučil odporcu, že môže podať žalobu proti žalobcovi vo veci samej o vydanie bezdôvodného obohatenia (druhá veta výroku). Napokon navrhovateľke priznal proti odporcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (tretia veta výroku).

2. Napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že navrhovateľka sa návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bolo odporcovi uložené zdržať sa začatia a pokračovania v realizácii výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku napadnutého uznesenia (ďalej tiež „dotknuté nehnuteľnosti“). Návrh odôvodnila tým, že je vlastníkom dotknutých nehnuteľností a že s odporcom uzatvorila dňa 19.07.2012 úverovú zmluvu č. 07/301/12, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru. Tento bol zabezpečený zriadením záložného práva na dotknuté nehnuteľnosti zmluvou o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 07/301a/12 a č. 07/301b/12. So splátkami úveru

za mesiace júl, august a september 2016 sa dostala do omeškania. Komunikovala s odporcom vo veci omeškania a dňa 17.10.2016 odporcovi poukázala sumu postačujúcu na vyrovnanie omeškaných splátok úveru vo výške 625,- eur. Výslovne upozornila pracovníčky pobočky, že si je vedomá skutočnosti, že má na svojom bežnom účte vedenú exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu a že chce uvedené finančné prostriedky vložiť odporcovi za účelom splatenia omeškania úveru. Pracovníčky odporcu ju ubezpečili, že tieto prostriedky budú použité na vyrovnanie omeškania s plnením úveru. Dňa 18.10.2016 došlo k zrazeniu sumy postačujúcej na vyrovnanie omeškaných splátok úveru z jej bežného účtu v prospech exekúcie č. Ex 2729/2016, čím nedošlo k vyrovnaniu omeškania s plnením úveru. Dňa 24.10.2016 odporca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v sume 53.500,- eur prostredníctvom sms, ktorú jej odoslal. Následne došlo k súdnemu sporu, ktorého predmetom bola platnosť úverovej zmluvy ako predbežná otázka a v nadväznosti na to záložnej zmluvy. Rozsudkami Okresného súdu Žilina spis. zn. 7Csp/106/2017 a Krajského súdu v Žiline pod spis. zn. 10Co/148/2019 bolo ustálené, že zmluva nie je platná, pretože v nej nie je definovaná nehnuteľnosť. Na to mala opäť snahu riešiť situáciu predajom jednej nehnuteľnosti s cieľom uhradiť všetky svoje záväzky, kedy uzatvorila dňa 24.06.2020 zmluvu o budúcej kúpnej zmluve s pani T. U. s časovou limitáciou do 31.10.2020 a odkladnou podmienkou - súhlasom odporcu. Preto odporcu požiadala a on vydal súhlas banky s nakladaním so založenou nehnuteľnosťou vystavený ku dňu 07.08.2020, ktorého podmienkou bolo pripísanie úhrady sumy vo výške 73.696,40 eur na špecifikovaný účet, ktorá predstavuje zostatok splatnej pohľadávky banky z titulu úveru, a to najneskôr dňa 30.09.2020. Svoju pohľadávku v tejto listine odporca nijako nevysvetlil, nečlenil ju na istinu, úroky a sankčné nároky. Následne doručila dňa 07.09.2020 odporcovi žiadosť o vysvetlenie zo dňa 25.08.2020, kde sa dožadovala vysvetlenia výšky dlžnej čiastky s ohľadom na právnu úpravu obsiahnutú

v ust. § 15 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vyčíslenie istiny v zmysle potvrdenia údajov vydaného odporcom dňa 15.04.2019, kde bola istina stanovená na 52.126,87 eur. V stanovisku zo dňa 18.09.2020 odporca vysvetlil svoj postoj tak, že vo vyššie uvedených rozsudkoch nebola určená súdom neplatnosť, bezpoplatkovosť a bezúročnosť úverovej zmluvy, a preto trvá na vyčíslení dlžnej sumy 73.696,40 eur. Odporcovi doručila následne návrh na mimosúdnu dohodu, kde mu navrhla, aby si ponechal doteraz uhradené úroky a poplatky spojené s úverom. Odporca

vo vyjadrení zo dňa 02.11.2020 zotrval na svojich stanoviskách a s návrhom na mimosúdnu dohodu nesúhlasil. Následne obdržala výzvu na sprístupnenie nehnuteľnosti, datovanú dňom 27.11.2020, od spoločnosti Dražobník, s. r. o., v ktorej táto za účelom ocenenia dotknutých nehnuteľností požadovala ich sprístupnenie. Jednalo sa o úkony smerujúce k dobrovoľnej dražbe na základe návrhu odporcu na vykonanie dražby. Z uvedeného opisu skutočností vyplýva dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana - odporca si na základe neplatnej zmluvy vymieňuje plnenie vo výške, na ktoré nemá nárok, čo môže spôsobiť (a pri tom ako prebiehajú dobrovoľné dražby určite aj spôsobí) stav, že ona príde o obidve nehnuteľnosti a nakoniec bude rada, ak suma dosiahnutá vydražením uspokojí aspoň odporcu. Navrhovateľka mala za to, že uvedeným osvedčila potrebnosť dočasnej úpravy pomerov, pretože v opačnom prípade bude protiprávny stav naďalej pretrvávať (už v súčasnosti trvá minimálne

od uzatvorenia zmluvy) - nariadením neodkladného opatrenia bude naplnená požiadavka ochrany jej vlastníckeho práva a jej ochrana ako slabšej strany zo zmluvy

a v neposlednom rade sa obnoví princíp proporcionality práv veriteľa a dlžníka pri realizácii záložného práva. V priebehu spomenutých súdnych konaní, ako aj v súčasnosti, deklaruje vôľu uhradiť pohľadávku odporcu z neplatne poskytnutého úveru vo výške, na ktorú má tento nárok, a to aj za cenu straty vlastníctva/predaja jednej z nehnuteľností. Vydaním neodkladného opatrenia a podaním žaloby v zmysle ust. § 15 ods. 4 zákona č. 90/2016 Z. z. sa zabráni ďalším nákladom spojeným s dražbou, ako aj ďalším žalobám o neplatnosť dražby, pretože predpokladom dražby je aj vyhlásenie navrhovateľa dražby, ktorý je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona, kde minimálne čo do výšky pohľadávky tak, ako si ju odporca vymieňuje, je jeho vyhlásenie nepravdivé a teda jeden z predpokladov dražby nie je správny, resp. pravdivo uvedený a v zmysle podaní z jesene 2020 odporca ani len nevysvetľuje a odmieta vysvetliť ako k tejto pohľadávke dospel.

3. Po oboznámení sa s prílohami návrhu mal súd prvej inštancie za osvedčené, že na Okresnom súde Žilina sa viedlo konanie, v ktorom sa navrhovateľka proti odporcovi domáhala okrem iného určenia, že záložné práva zriadené zmluvami o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 07/301A/12 a č. 07/301B/12 uzavretými medzi ňou a odporcom dňa 19.07.2012 nie sú (neexistujú). V tomto konaní bolo Okresným súdom Žilina rozhodnuté rozsudkom

č. k. 7Csp/106/2017-122 zo dňa 04.02.2019, Vychádzajúc zo skutkového odôvodnenia žaloby v tejto časti, ktoré spočívalo v tvrdeniach navrhovateľky o neuvedení podstatných náležitostí zmluvy o hypotekárnom úvere, a teda neplatnosti úverovej zmluvy, od čoho odvíjala

aj neplatnosť záložných zmlúv, sa Okresný súd Žilina zaoberal ako prejudiciálnou otázkou neplatnosťou spornej úverovej zmluvy uzavretej medzi stranami. Dospel k záveru, že táto úverová zmluva neobsahovala podstatné náležitosti v zmysle ust. § 75 ods. 4 písm. e) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a preto je podľa ust. § 39 a § 40 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) absolútne neplatným právnym úkonom. Vo vzťahu k neplatnosti záložných zmlúv zistil, že sporné záložné zmluvy nezabezpečovali len pohľadávky odporcu aj s ich príslušenstvom vzniknuté na základe úverovej zmluvy, ale aj pohľadávku odporcu aj s jej príslušenstvom

na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniknutého z dôvodu plnenia odporcu z neplatného právneho úkonu v súvislosti s úverovou zmluvou. Okresný súd Žilina tak po meritórnom posúdení žalobu v časti o určenie neexistencie sporného záložného práva zamietol. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom spis zn. 10Co/148/2019 zo dňa 27.02.2020 rozhodol o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina tak, že tento potvrdil. V odôvodnení uviedol, že v súdenej veci vykonané dokazovanie preukázalo, že záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľky bolo zriadené písomnou zmluvou (§ 151b

ods. 1 OZ), v nej bola určená aj pohľadávka, ktorú zabezpečuje a konkrétne vymedzenie zálohu (§ 151b ods.2 OZ). Pre vznik záložnej zmluvy/zmlúv bola splnená zákonná podmienka, zápis do katastra - zavkladovaním, nakoľko záložné právo bolo zriadené

k nehnuteľnosti. Rovnako bola preukázaná existencia peňažnej pohľadávky odporcu/veriteľa voči navrhovateľke/dlžník, ktorú zmluva (zmluvy) o záložnom práve zabezpečuje/jú, peňažná pohľadávka navrhovateľkou odporcovi uspokojená, splnená, zaplatená nebola, naďalej existuje. Záložná zmluva/zmluvy pohľadávku odporcu (poskytnutý hypotekárny úver) zabezpečovala/ zabezpečovali aj pre prípad neplatnosti úverovej zmluvy a z toho vyplývajúcej povinnosti vydať z nej získané bezdôvodné obohatenie podľa ust. § 457 OZ. Je tak jednoznačné, že záložné zmluvy v súdenej veci zabezpečovali návratnosť peňažnej pohľadávky veriteľa/banky. Hoc úver bol poskytnutý odporcom navrhovateľke podľa prejudiciálneho hodnotenia Okresného súdu Žilina na základe neplatnej úverovej zmluvy (absentovali v nej zákonom vyžadované obsahové náležitosti), za tejto situácie ale na strane navrhovateľky vznikne povinnosť vydať odporcovi/ veriteľovi bezdôvodné obohatenie získané z neplatnej zmluvy. Avšak ani v prípade právneho titulu vydania bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 457 OZ sa nejednalo v posudzovanej veci o inú, odlišnú, ale o tú istú peňažnú pohľadávku (dlžníkom veriteľovi nevrátenú) len z iného právneho titulu, ide

o peňažnú pohľadávku neuspokojenú, nezaplatenú, o pohľadávku ktorej vznik tkvie

v úverovej zmluve. Z týchto dôvodov v zhode s názorom okresného súdu aj odvolací súd uzavrel, že prejudiciálny záver okresného súdu o neplatnosti tzv. hlavnej zmluvy v súdenom prípade nevyvolal zánik (neexistenciu) bezprostredne nadväzujúcich zmlúv o záložnom práve. Ďalej mal súd prvej inštancie osvedčené, že odporca v potvrdení zo dňa 15.04.2019 adresovanom navrhovateľke potvrdil prehľad o splácaní úveru, ÚZ 07/301/12, úver 073012

za obdobie od 31.07.2012 do 15.04.2019, pričom zostatok úveru je 65.768,83 eur, z toho istina po splatnosti 52.126,87 eur, úrok po splatnosti 3.078,96 eur, úrok z omeškania 10.503,- eur, poplatky po splatnosti 60,- eur. Listom zo dňa 02.11.2020 odporca navrhovateľku informoval o vybavení jej návrhu na mimosúdne urovanie, pričom uviedol, že zotrváva na svojom predchádzajúcom písomnom stanovisku a má za to, že nárok na zaplatenie celej dlžnej sumy pozostávajúcej z nesplatennej istiny, úrokov a poplatkov je dôvodný. Predaj nehnuteľností klientkou bude podmienený súhlasom banky výlučne za predpokladu, že pohľadávka banky bude uhradená v celom rozsahu, a teda s návrhom klientky na zaplatenie dlžnej istiny v sume 52.126,87 eur nesúhlasí. Obchodná spoločnosť DRAŽOBNÍK, s. r. o. výzvou zo dňa 27.11.2020 vyzvala navrhovateľku v zmysle ust. § 12 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a ust. § 151m OZ na sprístupnenie nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX a LV č. XXX, k. ú. J., obec M., okres M..

4. Pri skúmaní podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k odporcovi mal tak súd prvej inštancie osvedčené, že dňa 19.07.2012 uzatvorili navrhovateľka ako dlžník a odporca ako veriteľ úverovú zmluvu, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 57.000,- eur, ktorý sa navrhovateľka zaviazala vrátiť dohodnutým spôsobom. Pohľadávka odporcu z úverovej zmluvy bola zabezpečená spomenutými zmluvami o zriadení záložného práva na dotknuté nehnuteľnosti. Zároveň mal súd prvej inštancie za zrejmé, že navrhovateľka má záujem uhradiť svoje záväzky voči odporcovi, avšak medzi nimi je spor ohľadom výšky pohľadávky odporcu. Napokon mal osvedčené, že odporca pristúpil k výkonu záložného práva, a to dobrovoľnou dražbou, keď dražobná spoločnosť vyzvala navrhovateľku na sprístupnenie nehnuteľností za účelom ich hodnotenia súdnym znalcom pre výkon záložného práva.

5. Citujúc ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) mal súd prvej inštancie za to, že navrhovateľka osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami navrhovaným spôsobom, t. j. uložením povinnosti odporcovi zdržať sa výkonu záložného práva. Samotnou realizáciou dražby by mohlo dôjsť k tomu, že odporca by z jej výťažku bol uspokojený nad rozsah svojej skutočnej pohľadávky, teda v rozpore s ust. § 457 OZ, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Vykonaním dražby bez odstránenia rozporu ohľadom výšky dlhu navrhovateľky tak hrozí na jej strane vznik nenapraviteľnej ujmy. Táto ujma môže spočívať nielen v zaplatení dlhu odporcovi nad jeho skutočný rozsah, ale aj v tom, že v rámci dražby v opakovaných kolách budú nehnuteľnosti predané za nižšiu cenu, akú skutočne majú. Pritom predajom nehnuteľností samotnou navrhovateľkou so súhlasom odporcu by mohlo dôjsť ich predaju za trhovú hodnotu. Zároveň mal súd prvej inštancie za to, že na strane odporcu nedôjde k jeho obmedzeniu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, nakoľko tento je bankou a ním tvrdená výška pohľadávky 73.696,40 eur predstavuje len zlomok jeho majetku. Z uvedených dôvodov súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

6. Pokiaľ navrhovateľka navrhovala, aby bola zaviazaná k povinnosti podať žalobcu vo veci samej, a to v zmysle ust. § 15 ods. 4 zákona č. 90/2016 Z. z., mal súd prvej inštancie za to, že otázka neplatnosti úverovej zmluvy (i keď prejudiciálne) bola právoplatne medzi stranami vyriešená. Navrhovateľka tak nemá takýto prostriedok ochrany svojho práva. Zároveň sa nemôže domáhať ani určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu, že úverová zmluva je neplatná. Naopak odporca za účelom uspokojenia svojej pohľadávky môže podať žalobu proti navrhovateľke o vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorom by súd preskúmal jeho nárok a definitívne rozhodol spor medzi stranami o výške dlhu navrhovateľky. Preto v súlade s ust. § 337 ods. 1 CSP poučil odporcu o možnosti podať žalobu vo veci samej, pričom lehotu na jej podanie neurčil.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Keďže navrhovateľka mala proti odporcovi v konaní plný úspech, mala preto právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia by zamietol a priznal by mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Odporca sa nestotožňoval so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti spornej úverovej zmluvy, ako aj so záverom, že navrhovateľka osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami navrhovaným spôsobom. Považoval napadnuté uznesenie

za nesprávne, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom súd prvej inštancie v ňom zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. S odkazom na uzavretie spornej úverovej zmluvy, ktorej účelom bolo poskytnutie úveru na nadobudnutie nehnuteľností a s odkazom na uzavretie na úverovú zmluvu nadväzujúcich záložných zmlúv, ktoré považoval za súčasť úverového vzťahu, odporca uviedol, že evidoval omeškané splátky úveru, na ktoré navrhovateľku viackrát upozornil formou upomienok, pričom navrhovateľku upozornením zo dňa 22.08.2016 upozornil aj

na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže napriek opakovanému upozorneniu nedošlo k úhrade omeškaných splátok, vyhlásil dňa 24.10.2016 predčasnú splatnosť úveru. Ďalej odporca uviedol, že neobstojí ani tvrdenie navrhovateľky,

že upozornila pracovníčky pobočky, že finančné prostriedky vkladané na účet dňa 17.10.2016 majú byť použité na vyrovnanie omeškania s plnením úveru. O uvedenej skutočnosti nepredložila navrhovateľka žiadny dôkaz. Pokiaľ bola vedená na osobnom účte navrhovateľky exekúcia príkazom pohľadávky z účtu v banke, tak navrhovateľka mohla vložiť finančné prostriedky v hotovosti priamo na úverový účet, čo však neurobila. K výkonu záložného práva tak pristúpil v súlade so zákonom.

10. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie o neplatnosti spornej úverovej zmluvy, odporca namietal, že neplatnosť spornej úverovej zmluvy bola v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 7Csp/106/2017 konštatovaná iba v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Žilina, a nie vo výroku tohto rozhodnutia. Závazný pre strany je však len výrok rozhodnutia súdu (§ 228 ods. 1 CSP). Vzhľadom k tomu mal odporca naďalej za to, že sporná úverová zmluva je platný právny úkon, a teda samotnou realizáciou dražby by nedošlo k tomu, že by bol z jej výťažku uspokojený nad rozsah svojej skutočnej pohľadávky a nedošlo by ani

k vzniku nenapraviteľnej ujmy na strane navrhovateľky. Keďže vo výroku rozhodnutia Okresného súdu Žilina nebolo rozhodnuté o neplatnosti úverovej zmluvy, neexistuje ani spor ohľadom výšky jeho pohľadávky.

11. Ďalej sa odporca vyjadroval k oceneniu dotknutých nehnuteľností, ktorých hodnota bola stanovená znaleckým posudkom, a teda konštatovanie súdu prvej inštancie, že nehnuteľnosti budú predané za nižšiu cenu ako je ich skutočná hodnota, nie je správne. Navrhovateľka navyše mala možnosť predať nehnuteľnosti zaťažené záložným právom aj sama, pretože jej dňa 07.08.2020 udelil súhlas s nakladaním s nehnuteľným majetkom v jeho prospech. Tento súhlas bol časovo obmedzený do 30.09.2020. Napriek uvedenému zo strany navrhovateľky nedošlo k realizácii predaja jej nehnuteľností.

12. Odporca sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, že na jeho strane nedôjde k jeho obmedzeniu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, nakoľko je bankou a ním tvrdená výška pohľadávky 73.696,40 eur predstavuje len zlomok jeho majetku. Uvedeným konštatovaním súd prvej inštancie úplne opomenul skutočnosť, že navrhovateľka dlhodobo nespĺňa svoj záväzok voči nemu a úver sa tak stáva pre neho stratovým. To, že je bankou, nemalo mať vplyv na nariadenie neodkladného opatrenia, spočívajúceho v jeho povinnosti zdržať sa začatia a pokračovania v realizácii výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Podľa základných princípov CSP majú strany v konaní rovné postavenie a ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá.

13. Odporca súčasne namietal, že inštitút záložného práva, ako aj dobrovoľnej dražby je zákonný a regulovaný spôsob, ako môže byť veriteľ uspokojený v prípade, ak si dlžník nesplní svoje povinnosti. Záložné právo plní dve funkcie. Okrem zabezpečovacej ide o funkciu uhradzovaciú. Záložné právo je zriaďované práve preto, aby sa zabezpečili záväzky súvisiace s úverovou zmluvou pre prípad, že nedôjde k riadnemu, úplnému a včasnému splateniu pohľadávky. Realizácia záložného práva prostredníctvom predaju zálohu na dražbe je teda riadny a zákonný spôsob uspokojenia veriteľa v danom prípade. Ide dokonca o jediný možný spôsob výkonu záložného práva v danom prípade v súvislosti s ust. § 53 ods. 10 OZ.

14. Odporca mal súčasne s odkazom na ust. § 325 ods. 1 a § 326 ods. 1 CSP za to, že navrhovateľka nedostatočne opísala rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, neopísala skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku. Neobstojí konštatovanie, že sporná úverová zmluva je neplatná a že si na základe neplatnej zmluvy vymieňuje plnenie vo výške, na ktoré nemá nárok. Ako už uviedol, sporná úverová zmluva je aj naďalej platná, úver nie je bezúročný a bez poplatkov, a teda neexistuje skutočnosť osvedčujúca dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov. Neodkladné opatrenie nemôže poskytovať ochranu voči postupu, ktorý je v súlade so zákonom, keďže ide o stav, ktorý: (i) je predpokladaný zákonom, t. j. ktorý vyplýva z príslušných zákonných ustanovení upravujúcich výkon záložného práva a zároveň

v príslušných ustanoveniach OZ o ochrane spotrebiteľa, (ii) je naplnením zabezpečovacej a uhradzovacej funkcie zákonného inštitútu záložného práva, tak ako chápe písané právo i právna veda a napokon (iii) je naplnením ústavnej ochrany vlastníckeho práva (resp. majetku) jednou zo zákonných foriem. V dôsledkoch teda nielenže nejde o protizákonný stav, ktorý by mal „hroziť“, ale o stav zákonný a zákonom predpokladaný. Na základe uvedeného považoval odporca za nezákonné práve nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má takémuto stavu zabrániť, resp. má sťažiť jeho dosiahnutie. Vo vzťahu k otázke zákonnosti hroziaceho zásahu neodkladné opatrenie nemožno poskytovať ochranu voči postupu, ktorý je v súlade so zákonom. V právnom štáte je neakceptovateľné, že uvedenej neodkladnej ochrany sa na súde domáha práve delikvent zo zmluvného vzťahu, pričom ide o „ochranu“ pred legitímne a legálne uplatnenými právami, keďže ich uplatnenie predpokladá a podrobne upravuje samotný zákon a takáto „ochrana“ je posúdená ako oprávnená napriek zjavne neadekvátnym dôvodom, resp. ich absencii. Navrhovateľka nenamietala nenaplnenie čo i len jediného zákonného ustanovenia upravujúceho výkon záložného práva a vo svojich námietkach sa obmedzila najmä na to, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru prostredníctvom sms, čo nie je pravdou. Ak by vyhodnotil navrhovateľkou predložené penzum tvrdení

a dôkazov v danom prípade ako dostatočné na nariadenie neodkladného opatrenia, implikoval nevyhnutne absurdný záver, že nezákonný, protiústavný, či rozporný s dobrými mravmi, je každý výkon záložného práva v prípade spotrebiteľa, ktorý je vlastníkom zálohu

a v konečnom dôsledku by spochybnil aj samotnú zákonnú úpravu tohto postupu, ktorý bol v celom rozsahu dodržaný (predovšetkým aj ohľadom ustanovení upravujúcich obligatórnu formu výkonu v prípade spotrebiteľa) a nebol navrhovateľkou v nijakom smere relevantne spochybnený. Súd prvej inštancie namiesto odmietnutia zjavne neopodstatneného podania vyhovel návrhu, čím zmaril zákonný, zákonom regulovaný, zmluvnou medzi sporovými stranami predpokladaný a upravený proces, slúžiaci na ochranu majetkových práv odporcu, čím poprel účel zákonného inštitútu záložného práva ako zabezpečovacieho a uhradzovacieho prostriedku, zákonnú formu ochrany ústavného práva na ochranu majetku veriteľa

a v neposlednom rade zásadu pacta sunt servanda, a to bez náležitého odôvodnenia rozhodnutia.

15. Napokon odporca namietal, že napadnuté uznesenie nie je dostatočne a presvedčivo odôvodnené. Poukazoval súčasne na to, že súd prvej inštancie vo výroku uznesenia obmedzil trvanie neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia vo veci samej, hoci nezaviazal navrhovateľku na podanie žaloby. Z uvedeného dôvodu sa odôvodnenie rozhodnutia nezhoduje s jeho výrokom, keďže nie je zrejmé, aká vec má byť právoplatne skončená, ktorá má zároveň ohraničiť moment trvania neodkladného opatrenia. Vzhľadom na to súd prvej inštancie výrokom o trvaní neodkladného opatrenia navodil taký právny stav, ktorý znemožnil odporcovi vykonávať záložné právo aj hocikedy v budúcnosti, keďže takéto neodkladné opatrenie bude trvať „neobmedzenú dobu“ vzhľadom na neuloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej. Súd prvej inštancie nešpecifikoval, z akých konkrétnych dôkazov vychádzal, ale tiež nie je možné vyvodiť, čo bolo prameňom jeho úvah v otázke zisťovania skutkového stavu veci a v právnom posúdení veci, nezrejmil svoje myšlienkové pochody, a teda rozhodnutie je nepreskúmateľné.

16. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu považovala napadnuté uznesenie za vecne správne a navrhla odvolaciemu súdu, aby ho potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Poukazovala na stanovisko Národnej banky Slovenska zo dňa 30.03.2017 pod spis. zn. NBSI-000-002-383, v ktorom je uvedené zistenie, že úverové splátky je možné splácať priamo na úverový účet, ale zamestnanci pobočiek nie sú inštruovaní,

aby k tomu klientov viedli, resp. ich na to upozornili, čo je v príkrom rozpore s tvrdením banky v odvolaní, že navrhovateľka mohla vložiť platbu na úverový účet. Pokiaľ ide o doručenie výzvy na predčasné splatenie úveru poštou, navrhovateľka namietala, že táto skutočnosť neodstraňuje neplatnosť spornej úverovej zmluvy, ako ju posúdili sudy. Navyše nie raz v priebehu sporov s odporcom nielenže deklarovala, ale aj reálne vykonala úkony

na riešenie danej situácie. Ďalej navrhovateľka uviedla, že Okresný súd Žilina síce vyjadril neplatnosť spornej úverovej zmluvy len v odôvodnení svojho rozhodnutia, avšak odporca zavádza, pretože sa jednalo o rozhodnutie či už okresného súdu, alebo odvolacieho súdu o predbežnej otázke. Keďže súd túto vyriešil tak, že sporná úverová zmluva je neplatná, založil tým aj nárok banky, ktorý si táto môže vymáhať. Uplatnená pohľadávka vo výške 73.696,40 eur je tak nedôvodná a súd prvej inštancie túto otázku posúdil správne. Súčasne navrhovateľka uviedla, že záložné právo je štandardný inštitút, avšak v tomto prípade sa vykonáva spôsobom, ktorý hrubo zasahuje do jej práv a v rozpore so zákonom čo do výšky pohľadávky. Ako „delikvent“ niekoľkokrát vyhlásila, že je ochotná plniť to, na čo má odporca právo. Aj ona má právo vlastníť majetok a právo na to, aby záložné právo voči nej bolo vykonané proporcionálne a hospodárne. Niekoľkokrát preukázala, že má kupcu na jednu

zo založených nehnuteľností a spor nebol v tom, že by nechcela plniť, ale v tom, že odporca si neustále uplatňuje pohľadávku v takej výške, na ktorú nemá nárok. Odporca vyslovene zavádza, ak tvrdí, že nenamieta naplnenie čo i len jediného zákonného ustanovenia upravujúceho výkon záložného práva a vo svojich námietkach sa obmedzuje najmä na to, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru prostredníctvom sms. Na vyvrátenie tejto argumentácie navrhovateľka poukazovala na obsah jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie vyhodnotil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia správne, v súlade so zákonom a napadnuté rozhodnutie je aj dostatočne odôvodnené.

17. Napokon (z dôvodu právnej istoty) namietala vo vzťahu k povereniu osoby zastupujúcej banku absenciu údajov v zmysle ust. § 133 CSP, jej identifikáciu len menom a číslom občianskeho preukazu, považovala za nedostatočnú, keďže kópia občianskeho preukazu v prílohách k odvolaniu absentuje.

18. Odporca v odvolacej replike uviedol, že skutočnosť, že zamestnanci pobočky neinštruuujú klientov, aby vkladali finančné prostriedky priamo na úverový účet, neznamena, že klienti nemajú možnosť tak urobiť. Priamo v dotknutom stanovisku Národnej banky Slovenska je uvedený dôvod, prečo zamestnanci pobočky neinštruuujú klientov, ktorí majú blokovaný inkasný účet z dôvodu exekúcie, aby vkladali peniaze na úverový účet. Týmto dôvodom je zákaz zvýhodňovania ktoréhokoľvek veriteľa pred iným. K námietke, že u osoby konajúcej za odporcu nie sú uvedené údaje podľa ust. § 133 CSP, odporca uviedol, že ust. § 133 CSP ustanovuje len to, ako má byť fyzická osoba označená v žalobe, avšak nemá absolútne žiadny súvis s poverením udeleným zamestnancovi odporcu JUDr. Jane Hodasovej.

19. Navrhovateľka odvoláciu dupliku nepodala a odvolaciemu súdu neboli predložené ani žiadne ďalšie podania strán sporu.

20. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP] a oprávneným subjektom (§ 359 CSP) - odporcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, preskúmal odvolaním odporcu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 329 ods. 1 CSP), konštatujúc čiastočnú dôvodnosť odvolania odporcu, uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

21. Na úvod posúdenia odvolací súd považoval za potrebné sa vypořadat' s námietkou navrhovateľky, že osoba konajúca za odporcu pri podaní jeho opravného prostriedku nebola dostatočne označená v súlade s ust. § 133 CSP. Z odporcom predloženého poverenia priloženého k odvolaniu vyplýva, že JUDr. Jana Hodasová bola poverená dvoma členmi predstavenstva odporcu ako zamestnanec banky na zastupovanie odporcu pred príslušnými súdmi pri všetkých právnych úkonoch v celom rozsahu týkajúcich sa súdnych konaní, ktorých účastníkom je odporca, vrátane podávania dovolaní. V danom prípade u jej osoby išlo o konanie za odporcu ako právnickú osobu podľa ust. § 20 OZ, teda nešlo o stranu. Ust. § 133 ods. 1 CSP upravujúce označenie fyzickej osoby v žalobe sa tak nevzťahuje k osobe konajúcej za odporcu. Osoba konajúca za odporcu bola v predmetnom poverení dostatočne nezameniteľne označená menom a priezviskom a číslom občianskeho preukazu. Navrhovateľka nenamieta, že by na odvolaní nebol pravý podpis JUDr. Jany Hodasovej a odvolací súd o tomto nemal žiadnu pochybnosť. Preto vyhodnotil spomenutú námietku navrhovateľky ako zjavne nedôvodnú.

22. Pokiaľ ide o odvolanie odporcu, odvolací súd sa čiastočne stotožnil s jeho námietkou, že napadnutým uznesením bol navodený taký právny stav, ktorý mu znemožnil vykonávať záložné právo aj kedykoľvek v budúcnosti a súčasne, že v danom prípade nešlo (podľa názoru odvolacieho súdu v určitom nespornom rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia) o protizákonný stav, ktorý mal hroziť a vo vzťahu ku ktorému bola navrhovateľke poskytnutá ochrana, ale naopak išlo o stav zákonný a predpokladaný. Rovnako odvolací súd dáva za pravdu odporcovi, pokiaľ tento namietal vnútornú rozpornosť výroku napadnutého uznesenia z dôvodu, že na jednej strane navrhovateľke nebola uložená povinnosť podľa ust. § 336 ods. 1 CSP, avšak na strane druhej neodkladné opatrenie nariadil na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

23. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie z listinných dôkazov produkovaných navrhovateľkou zistil, že Okresný súd Žilina sa pri rozhodovaní sporu vedeného pod spis. zn. 7Csp/106/2017 prejudiciálne zaoberal otázkou platnosti spornej úverovej zmluvy, pričom dospel k záveru, že táto je v zmysle ust. § 39 a 40 ods. 1 OZ absolútne neplatným právny úkonom z dôvodu absencie jej podstatnej náležitosti podľa ust. § 75 ods. 4 písm. e) zákona

č. 483/2001 Z. z. (viď rozsudok č. k. 7Csp/106/2017-122 zo dňa 04.02.2019). Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v spomenutej veci rozsudkom spis. zn. 10Co/148/2019 zo dňa 27.02.2020 rozsudok Okresného

súdu Žilina ako vecne správny potvrdil. Je možné stotožniť sa s argumentáciou odporcu, pokiaľ tento tvrdil, že prejudiciálne posúdenie otázky platnosti spornej úverovej zmluvy Okresným súdom Žilina v rozsudku č. k. 7Csp/106/2017- 122

zo dňa 04.02.2019 nie je pre strany záväzná (§ 228 CSP) a ani netvorí prekážku podľa ust. § 230 CSP. Prejudiciálne posúdenie otázky platnosti spornej úverovej zmluvy Okresným súdom Žilina v označenom spore totižto nebolo určujúcim pre rozhodnutie o žalobe navrhovateľky v tomto konaní. Okresný súd Žilina totiž zamietol žalobu navrhovateľky v časti o určenie neplatnosti vyhlásenia predčasnej jednorazovej splatnosti úveru odporcom

zo dňa 24.10.2016 pre procesnú neprípustnosť tejto časti žaloby [§ 137 písm. d) CSP]

a vo zvyšnej časti o určenie neexistencie záložných práv odporcu podľa zmlúv o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 07/301A/12 zo dňa 19.07.2012 a č. 07/301B/12 zo dňa 19.07.2012 z dôvodu, že samotná neplatnosť spornej úverovej zmluvy nespôsobuje neplatnosť týchto záložných zmlúv, pretože tieto okrem pohľadávky odporcu z úveru poskytnutého na základe spornej úverovej zmluvy zabezpečovali aj pohľadávku odporcu s príslušenstvom na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého z dôvodu plnenia veriteľa z neplatného právneho úkonu. Je teda zrejmé, že prejudiciálny záver Okresného súdu Žilina o neplatnosti spornej úverovej zmluvy nebol určujúci pre rozhodnutie Okresného súdu Žilina o merite žaloby navrhovateľky. S ohľadom na ust. § 230 CSP netvorí rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 7Csp/106/2017-122 zo dňa 04.02.2019 prekážku veci rozsúdenej ohľadom posúdenia otázky platnosti spornej úverovej zmluvy. Pokiaľ tak súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí (zjavne) vychádzal pri závere o neplatnosti spornej úverovej zmluvy výlučne z prejudiciálneho posúdenia tejto otázky v spomenutom rozsudku Okresného súdu Žilina bez toho, aby túto otázku posúdil opätovne prejudiciálne sám, postupoval nesprávne.

24. Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie je právnym inštitútom, účelom ktorého je rýchla úprava právnych vzťahov medzi stranami sporu alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci ešte nevykonateľného alebo očakávaného súdneho rozhodnutia (pre účely rozhodnutia v danom prípade sa odvolací súd v ďalšom neodkladnom opatrení v tomto druhom prípade zaoberať nebude, keďže zjavne nešlo o tento prípad). Predpokladom pre vydanie neodkladného opatrenia je to, aby bolo navrhovateľom neodkladného opatrenia tvrdené a osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami a že je potrebné, aby došlo k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami, ktorá môže byť dočasná, alebo aj trvalá. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia teda je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Ako vyplýva z účelu neodkladného opatrenia, súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, ale podľa teórie civilného procesného práva má povahu osvedčovania (§ 326 ods. 1 CSP, viď osobitná časť dôvodovej správy k CSP). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa totiž nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania teda znamená, že súd na základe stranou produkovaných dôkazných prostriedkov (spravidla len na podklade listín) zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby mal súd osvedčené, t. j. mohol považovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu za nanajvyš pravdepodobné, všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré možno začať len na návrh, je povinnosťou strany v podanom návrhu produkovať dôkazné prostriedky (pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva - § 328 ods. 2 CSP) osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti a primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia. Pri neodkladnom opatrení je teda potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak - sa osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami, - tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu, - v právnych vzťahoch medzi stranami sporu sa nevytvorí nenávratný stav, ak má mať podľa okolností prípadu neodkladné opatrenie dočasný charakter, - účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a - sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP, v súdenom prípade zjavne nešlo o zabezpečenie peňažnej pohľadávky navrhovateľky). Právna úprava neodkladných opatrení podľa CSP, na rozdiel od predošlej právnej úpravy (predbežných opatrení podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok), v prípade podania samostatného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez súčasného podania žaloby vo veci samej, dáva konajúcemu súdu nie obligatórnu povinnosť, ale

vzhľadom ku konkrétnym okolnostiam daného prípadu iba fakultatívnu možnosť, uložiť navrhovateľovi neodkladného opatrenia povinnosť podať žalobu vo veci samej pod následkom zrušenia neodkladného opatrenia v prípade nepodania žaloby v súdom určenej lehote.

25. Odvolací súd konštatuje, že navrhovateľka osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami, ktorý vyplýva jednak zo spornej úverovej zmluvy a predmetných zmlúv o zriadení záložného práva. Vzhľadom na to, že medzi stranami ostáva naďalej, aj napriek záverom Okresného súdu Žilina obsiahnutým v odôvodnení rozsudku č. k. 7Csp/106/2017-122 zo dňa 04.02.2019, sporná otázka platnosti predmetnej úverovej zmluvy, odvolací súd mal za to, že týmto navrhovateľka osvedčila aj nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov medzi stranami (§ 325 ods. 1 CSP).

26. Medzi stranami je síce nesporné, že odporca je nositeľom pohľadávky, ktorá bola platne (vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 7Csp/106/2017-122 zo dňa 04.02.2019) zabezpečená záložným právom k dotknutým nehnuteľnostiam zriadeným na základe spomenutých zmlúv o zriadení záložného práva. Sporné však je medzi stranami to, aká pohľadávka odporcu je zabezpečená záložným právom, teda či pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného navrhovateľkou plnením odporcu podľa neplatnej úverovej zmluvy č. 07/301/12 dňa 19.07.2012 s jej príslušenstvom, ako to tvrdí navrhovateľka, alebo pohľadávka veriteľa (odporcu) na plnenie (zmluvných) peňažných záväzkov navrhovateľky podľa platnej úverovej zmluvy č. 07/301/12 dňa 19.07.2012, ako to tvrdí odporca. Je bez najmenších pochybností zrejmé, že navrhovateľkou tvrdená pohľadávka odporcu by bola v nižšej výške (vychádzajúc z toho, že navrhovateľke odporca podľa úverovej zmluvy poskytol peňažné prostriedky v sume 57.000,- eur a podľa prehľadu o zrealizovaných splátkach úveru vystaveného odporcom ako prílohy listu zo dňa 15.04.2019 navrhovateľka poskytla odporcovi plnenie v sume 11.792,63 eur, teda rozdiel peňažných plnení, ktoré by si strany v prípade neplatnosti spornej úverovej zmluvy mali vrátiť je 45.207,37 eur) ako pohľadávka tvrdená odporcom (pohľadávka vyčíslená odporcom v jeho liste zo dňa 15.04.2019 len na istine v sume 52.126,87 eur a ďalej na kapitalizovaných úrokoch v sume 3.078,96 eur, na kapitalizovaných úrokoch z omeškania v sume 10.503,- eur a na poplatkoch v sume 60,- eur). Preto stav, kedy odporca mieni uspokojiť ním tvrdenú pohľadávku výkonom záložného práva, vyžaduje vzhľadom k odôvodneným pochybnostiam o platnosti spornej úverovej zmluvy [táto platnosť je navrhovateľkou dôvodne spochybnená už len s ohľadom na prejudiciálne posúdenie tejto otázky Okresným súdom Žilina v odôvodnení rozsudku č. k. 7Csp/106/2017-122 zo dňa 04.02.2019 s ohľadom na absenciu náležitosti podľa ust. § 75 ods. 4 písm. c) a e) zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy] potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami ohľadom výkonu záložného práva odporcu tak, aby nedošlo k uspokojeniu jeho pohľadávky nad oprávnený (existujúci) rozsah. Ak by totiž súd nepristúpil k nariadeniu neodkladného opatrenia hrozil by uspokojením pohľadávky odporcu zo zálohu nad jej oprávnený rozsah prípadný neoprávnený zásah do vlastníckeho práva navrhovateľky [a) predajom oboch nehnuteľností tak v k. ú. D., ako aj v k. ú. J. v prípade, že by na uspokojenie prípadnej pohľadávky odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom postačoval predaj len jednej z nehnuteľností, avšak na uspokojenie pohľadávky odporcu na plnenie zmluvných záväzkov navrhovateľky z predmetnej úverovej zmluvy by predaj iba jednej z nehnuteľností nepostačoval, b) z výťažku dražby by sa odporca uspokojil vo väčšom rozsahu, ako zodpovedá jeho oprávnenej pohľadávke].

27. Odvolací súd mal tak za to, že je potrebné neodkladným opatrením, dočasne do rozhodnutia súdu o spornej otázke platnosti predmetnej úverovej zmluvy záväzného pre obe strany, upraviť pomery medzi stranami tak, aby sa odporca zdržal uspokojenia svojej pohľadávky zo zálohu nad rozsah nesporný medzi stranami sporu zodpovedajúci rozsahu jeho pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného navrhovateľkou jeho plnením podľa spornej úverovej zmluvy a jej príslušenstva (§ 121 ods. 3 OZ), a to až do času, kedy dôjde k právoplatnosti rozhodnutia súdu o spornej otázke platnosti predmetnej úverovej zmluvy. V tomto kontexte považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že navrhovateľka si musí byť vedomá toho, že doposiaľ nesporne neuspokojila v celom rozsahu ani (prípadnú) pohľadávku odporcu z bezdôvodného obohatenia, ktorá bola platne zabezpečená záložným právom odporcu, a preto musí strpieť výkon záložného práva odporcom na uspokojenie tejto jeho pohľadávky. Na tomto závere nič nemení subjektívna nevedomosť navrhovateľky o výške tejto pohľadávky. Navrhovateľka totiž musí mať vedomosť v akom rozsahu jej bolo podľa spornej úverovej zmluvy zo strany odporcu plnené a tiež v akom rozsahu plnila odporcovi ona a z týchto skutkových okolností má možnosť dospieť k výške pohľadávky odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Argumentácia navrhovateľky, že by jej výkon záložného práva odporcu v akomkoľvek rozsahu spôsobil ujmu (napr. predajom zálohu pod jeho trhovú cenu) tak neobstojí. Výkon záložného práva predajom zálohu podľa zákona č. 527/2002 Z. z. má svoj zákonný rámec a jeho porušenie je možné namietat' prípadnou žalobou o neplatnosť takejto dobrovoľnej dražby

(§ 21 zákona č. 527/2002 Z. z.). A priori však nemožno vychádzať z predpokladu, že odporca, resp. dražobník nebude postupovať v súlade

so zákonom, resp., že predmet zálohu bude vydražený za nižšiu ako trhovú cenu.

28. Takto nariadené neodkladné opatrenie je zároveň primerané aj vo vzťahu k odporcovi, keďže mu nebráni v uspokojení jeho pohľadávky s príslušenstvom zo zálohu v zatiaľ medzi stranami nespornom rozsahu. Vzhľadom na to, že je pohľadávka odporcu zabezpečená záložným právom k viacerým nehnuteľnostiam (predmetom zálohu), pričom sa javí, že bonita každej z nich (rozumej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. D. a súboru nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. J.) postačuje aj na uspokojenie pohľadávky odporcu v ním tvrdenom rozsahu, nebude ohrozené ani prípadné dodatočné plné uspokojenie pohľadávky odporcu s jej príslušenstvom vyplývajúcej z platne uzavretej úverovej zmluvy.

29. V nadväznosti na uvedené tak odvolací súd podľa ust. § 388 CSP zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrhu navrhovateľky vyhovel čiastočne nariadením neodkladného opatrenia špecifikovaným vo výroku tohto uznesenia a vo zvyšnej časti jej návrh zamietol. Súčasne odvolací súd v zmysle ust. § 336 ods. 1 a 2 CSP uložil navrhovateľke, z dôvodov uvedených v odseku č. 23 odôvodnenia, a teda z dôvodu spornosti neplatnosti úverovej zmluvy č. 07/301/12 uzavretej dňa 19. júla 2012 medzi odporcom ako bankou a navrhovateľkou ako klientom, podať na súde proti odporcovi žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti tejto úverovej zmluvy (§ 15 ods. 4 zákona č. 90/2016 Z. z.) a obmedzil účinky nariadeného neodkladného opatrenia do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej tak, ako to navrhovala navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

30. Zvyšnou argumentáciou strán produkovanou v odvolacom konaní, súvisiacou so splácaním predmetnej úverovej pohľadávky, ako aj vyhlásením jej predčasnej splatnosti, sa odvolací súd pre jej zjavnú irelevantnosť vo vzťahu k predmetu konania nezaoberal.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj konania na súde prvej inštancie rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, a to podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP, keďže navrhovateľka, ako aj odporca mali v konaní len čiastočný úspech.

32. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).